

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010515
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010515.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného L. L.Š. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní matky obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/68/2017 zo dňa 27.09.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie matky obžalovaného L. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.09.2017 sp. zn. 1T/68/2017 bol obžalovaný L. L. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby na presne nezistených miestach do 12:00 hod. dňa 12.01.2016 v priestoroch strednej odbornej školy F., na H. ulici X v R. - D., prechovával 1 kus plastovú priesvitnú dózu s modrým uzáverom s obsahom 8 ks plastových vreciek s obsahom zelenej sušenej rastliny neznámeho pôvodu, o ktorej sa vyjadril, že sa jedná o marihuanu, pričom obžalovaný L. L. uvedenú priesvitnú dózu obsahujúcu 8 ks plastových vreciek dobrovoľne vydal, pričom uvedené predmety boli zaslané na Kriminálny ústav policajného zboru v Bratislave, ktorý vo vyhotovenom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-2016/458 dospel k záveru, že v predloženej plastikovej vrecke s tlakovým uzáverom sa nachádzali 2 plastové vrecká 12 x 7,5 cm s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál rastlín rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 1192 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,3% hmotnostných, ktoré možno považovať za 2 obvykle jednorazové dávky drogy, 4 plastové vrecká 7,5 x 4 cm s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál rastlín rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 2912 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,0% hmotnostných, ktoré možno považovať za 5 obvykle jednorazových dávok drogy, dva celofánové balíčky na jednej strane tepelne uzatvorené, obsahujúce sušený rastlinný materiál rastlín rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 2057 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,6% hmotnostných, ktoré možno považovať za 4 obvykle jednorazové dávky drogy. Rastliny rodu Cannabis sú podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 117 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienienečne odložil. Podľa

§ 119 ods. 1 Trestného zákona mu súd prvého stupňa určil skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku o treste podala matka obžalovaného v zákonom stanovenej lehote dňa 10.10.2017 odvolanie v prospech obžalovaného, v ktorom žiadala, aby vzhľadom na okolnosti prípadu bol jej synovi uložený výrazne nižší trest s výrazne nižšou skúšobnou dobou. Za okolnosti prípadu pritom považovala skutočnosť, že jej syn v dôsledku mladíckej nerozvážnosti chcel pomôcť kamarátovi vyhnúť sa kontrole, ktorá sa v ich škole očakávala.

V súlade s § 314 Trestného poriadku súd prvého stupňa podané odvolanie doručil Okresnej prokuratúre Bratislava V, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, obžalovanému a obhajcovi obžalovaného.

V písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 13.10.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, opodstatnený a právoplatný. Keďže v danej veci sa po vyhlásení viny odsúdený a jeho ustanovený obhajca vzdali odvolania voči uvedenému rozsudku, v danej veci nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, pričom táto podmienka nie je splnená.

Obhajca obžalovaného v písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 18.10.2017 uviedol, že k odvolaniu matky obžalovaného sa nemieni vyjadrovať.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 26.10.2017 uviedol, že žiadajú predmetný rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil verejné zasadnutie, na ktoré predvolal obžalovaného a o ktorom upovedomil ostatné procesné strany.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu matka obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní a žiadala, aby odvolací súd jej odvolaniu vyhovel.

Zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, trest za primeraný, preto navrhuje odvolanie matky obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne skonštatoval prípustnosť odvolania, a tým aj absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Na námietku prokurátora, že napadnutý rozsudok je právoplatný, pretože obžalovaný a ustanovený obhajca sa vzdali odvolania, odvolací súd neprihliadal, pretože odvolanie v prospech obžalovaného podala v súlade s § 308 ods. 2 Trestného poriadku matka obžalovaného, pričom obžalovaný neurobil vyhlásenie v zmysle § 312 ods. 1 Trestného poriadku, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Odvolací súd preto v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému matka obžalovaného podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že odvolanie matky obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 172 ods. 1 písm. c/ a písm. d/ Trestného zákona kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 a ods. 6 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Podľa § 36 písm. j/, písm. l/ a písm. n/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel j/ viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, l/ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, n/ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 97 ods. 1 a ods. 3 Trestného zákona účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 117 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Podľa § 119 ods. 1 ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 28.07.2017 na obžalovaného obžalobu pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.09.2017 obžalovaný učinil po zákonom poučení vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd prvého stupňa následne obžalovanému položil otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Trestného poriadku v spojení s § 257 ods. 5 Trestného poriadku a

zároveň obžalovaného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal zhodne „áno“. Súd prvého stupňa následne postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajcu obžalovaného uznesením rozhodol o tom, že prijíma vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a postupom podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to obžaloby, správy, posudkov a lustrácií obžalovaného.

Matka obžalovaného v podanom odvolaní namietala výšku uloženého podmieneného trestu odňatia slobody, ako aj dĺžku skúšobnej doby. Žiadala, aby jej synovi bol uložený výrazne nižší trest s výrazne nižšou skúšobnou dobou. Odôvodnila to tým, že v prípade jej syna sa jednalo len o mladícku nerozvážnosť, ktorý chcel pomôcť kamarátovi vyhnúť sa kontrole, ktorá sa v ich škole očakávala.

Odvolací súd na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o treste, pričom dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, pričom zohľadnil špecifika ukladania trestov mladistvým uvedenú v § 97 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvého stupňa určil druh a výmeru trestu v súlade s hľadiskami, ktoré sú vyjadrené v § 34 ods. 4 Trestného zákona a vo vzťahu k mladistvým v § 97 ods. 3 a v § 117 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvého stupňa taktiež správne ustálil existenciu troch poľahčujúcich okolností za absencie priťažujúcich okolností.

Základná sadzba trestu odňatia slobody za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je tri roky až desať rokov. V zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona sa trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v Trestnom zákone u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica takto zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a jej dolná hranica dva roky. Po zohľadnení uvedeného ustanovenia bola trestná sadzba trestu odňatia slobody v predmetnej veci osemnásť mesiacov (jeden a pol roka) až šesťdesiat mesiacov (5 rokov). Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami (v pomere 3:0), znížila sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu; takto upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody v predmetnej veci bola osemnásť mesiacov až štyridsaťšesť mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samotnej spodnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody. V predmetnej veci pritom neboli zistené a ani tvrdené okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 Trestného zákona (prípadne v spojení s § 118 Trestného zákona). Súd prvého stupňa teda uložil obžalovanému najmiernejší možný trest odňatia slobody.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu, súd prvého stupňa podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 117 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému podmienene odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní dva roky. Dĺžka skúšobnej doby je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná, pričom nevybočuje z rámca bežne ukladaných skúšobných dôb v obdobných prípadoch. Obžalovaný nie je počas plynutia skúšobnej doby žiadnym spôsobom obmedzený na bežnom živote, jedinou podmienkou je, že obžalovaný musí počas skúšobnej doby viesť riadny život, teda predovšetkým nedopúšťať sa páchania ďalších trestných činov alebo priestupkov. V opačnom prípade by hrozilo, že by sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a súd by preto rozhodol o tom, že uložený trest odňatia slobody vykoná.

Takto uložený podmienený trest odňatia slobody je podľa názoru odvolacieho súdu dostačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti ako aj na prevýchovu osoby obžalovaného, najmä ak doterajšie výchovné opatrenia zo strany rodiny a školy, prípadne zo strany orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nevedli k jeho náprave. Odvolací súd preto dospel k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu a na osobu obžalovaného primeraný a

zákonný, korešponduje so závažnosťou trestnej činnosti a spĺňa požiadavky individuálnej aj generálnej prevencie.

Odvolací súd teda nezistil žiadne dôvody na zmenu či zrušenie výroku o treste napadnutého rozsudku, preto odvolanie matky obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.